

Barraca codi 9209 - BV076

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Penya Rubí - Can Bogunyà
Emplaçament: Pel PR-C 163 al Puig Vicenç, sota la urbanització Selva Negra, prop del carrer de Lourdes
Alçada: 265m

Coordenades:

Latitud: 41.3689
Longitud: 1.94035
UTM Est (X): 411380
UTM Nord (Y): 4580251

Classificació

Número de fitxa: 08295-77
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XVIII
Any: 1797
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: Enderroc important.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 08296A00400005
Autor de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dt., 13/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria aïllada i orientada al sud-oest. La seva planta és circular i presenta una porta d'accés rectangular amb la llinda plana gravada amb l'any 1797. No ha estat restaurada, tot i el seu important nivell d'enderroc. Li han caigut moltes

pedres i no té sostre, però conté dues fornícules, un cocó i la porta encara s'aguanta. Està situada a tocar de la Peña Rubí de can Bogunyà.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana.

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

